

**РОЛЬ НАУК ПРО ЗЕМЛЮ
В НАРОДНОМУ ГОСПОДАРСТВІ:
СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ**
(присвячена Всесвітньому Дню Землі)

**МАТЕРІАЛИ ІІ-ї МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

20 березня 2020 р.

Херсон, ХДАЕУ

Роль наук про Землю в народному господарстві: стан і перспективи (присвячена Всесвітньому Дню Землі). Збірник матеріалів II-ї Міжнародної науково-практичної конференції. – Херсон: ХДАЕУ, 2020. - 291 с.

У збірнику викладено матеріали, розглянуті на пленарному засіданні II-ї Міжнародної науково-практичної конференції «Роль наук про Землю в народному господарстві: стан і перспективи».

Розглянуті актуальні питання теоретичних і практичних аспектів розвитку наук про Землю в Україні і за кордоном, сучасні методи дослідження Землі та її геосфер, космічний моніторинг геосистем та кризових явищ, особливості управління водними і земельними ресурсами в суспільному виробництві, охорона ґрунтів від деградаційних процесів, способи утилізації твердих побутових відходів.

Рекомендується науковцям, громадським діячам, викладачам, аспірантам, студентам.

Редакційна колегія не несе відповідальність за достовірність поданих матеріалів.

Дементьєва О.І., Руднік Д.О. АНАЛІЗ СТАНУ БЛАГОУСТРОЮ ТА ОЗЕЛЕНЕННЯ ТЕРИТОРІЇ ОБМЕЖЕНОГО КОРИСТУВАННЯ	75
Зубов О.Р., Зубова Л.Г. ОЦІНКА ҐРУНТІВ І РОСЛИННОСТІ ЗАКАЗНИКА «УРОЧИЩЕ «САГИ»	80
Камінська М.О. ECOLOGICAL AND ECONOMIC ASPECTS OF THE USE OF WATER AND LAND RESOURCES IN UKRAINE	85
Кияновський О.М. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ РАДІОАКТИВНИХ ІНДИКАТОРІВ ПРИ ВИВЧЕННІ СОРБЦІЇ РЕЧОВИН В ҐРУНТАХ	89
Ковтун В.А. ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ УГІДЬ	93
Козленко Є.В., Морозов О.В., Морозов В.В., Нікітенко М.П. ШЛЯХИ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ НА ІНГУЛЕЦЬКІЙ ЗРОШУВАЛЬНІЙ СИСТЕМІ	97
Корбич Н.М., Овдієнко А.М. ТРУЇМО БДЖОЛУ — ОТРУЇМО СЕБЕ	103
Корінь О.В. ФІЗИЧНЕ ТА МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ В ДОСЛІДЖЕННІ ГЕОДИНАМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ	106
Лукашишена І.Р., Морозов О.В. ДИНАМІКА ЗМІНИ КІЛЬКОСТІ ЗАГОТОВЛЕНОЇ ДЕРЕВИНИ В УКРАЇНІ	111
Ляшенко Е.В., Белая Т.А. МЕТОДЫ РЕМЕДИАЦИИ ПОЧВЫ И ВОДЫ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННОГО НАЗНАЧЕНИЯ ОТ ОСТАТОЧНЫХ КОЛИЧЕСТВ ДДТ	114
Мацієвич Т.О. СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ БПЛА У ПРОВЕДЕННІ ЗЕМЛЕВПОРЯДНИХ РОБІТ	119
Мацко П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВМІСТУ ТА РОЗПОДІЛУ НІТРИФІКАЦІЙНОГО АЗОТУ В ҐРУНТАХ ДПДГ «АСКАНІЙСЬКЕ» ЗА ДОПОМОГОЮ ГІС- ТЕХНОЛОГІЙ	123
Мельник М.А., Жужа В.В., Шукайло С.П. «ПІСОК З ЧОРНОГОРІЇ», СКЛАД ТА МОЖЛИВІ НАСЛІДКИ ЙОГО УТИЛІЗАЦІЇ ДЛЯ ПЕРЕСИПУ МІСЬКОГО ЗВАЛИЩА	129
Мельниченко С. Г., Бабушкіна Р.О. ДИНАМІКА ЗМІНИ СЕРЕДНЬОРІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ТЕМПЕРАТУРИ ПОВІТРЯ МІСТ УКРАЇНИ	133
Мельниченко С. Г., Бабушкіна Р.О. АНАЛІЗ ДИНАМІКИ ЗМІНИ СТРУКТУРИ ПРОДУКЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ ЗА КАТЕГОРІЯМИ	137

МЕЛЬНИЧЕНКО С. Г.

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
першого року навчання*

*Херсонський державний аграрно-економічний університет
ВНЗ «Херсонський державний університет»*

БАБУШКІНА Р. О.

к.с.-г.н., доцент

Херсонський державний аграрно-економічний університет

АНАЛІЗ ДИНАМІКИ ЗМІНИ СТРУКТУРИ ПРОДУКЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ ЗА КАТЕГОРІЯМИ ВИРОБНИКІВ

Сільське господарство є галуззю народного господарства України, основними завданнями якої є забезпечення населення продовольчими товарами і отримання сировини для цілої низки галузей промисловості. До галузевого складу сільського господарства входять дві великі галузі – рослинництво та тваринництво, які в свою чергу поділяються на менші підгалузі або виробництва. В аграрному секторі України задіяно більше половини трудових ресурсів, сільськогосподарське виробництво забезпечує своєю продукцією не тільки нашу державу, але й частково експортується.

На території України сприятливими для розвитку аграрного сектору економіки є як природно-географічні (агрокліматичні, водні та ґрунтові ресурси), так і соціально-економічні (рівень господарського освоєння території, науково-технічний прогрес, потреби населення у продуктах харчування, характер розселення населення, рівень забезпечення території трудовими ресурсами) умови [1].

На даному етапі розвитку української держави сільськогосподарське виробництво набуло поширення як на підприємствах, так і в господарствах населення. Тому дослідження динаміки змін у галузевому складі сільського господарства в наш час є досить актуальним, оскільки це дасть змогу виявити певні диспропорції між підгалуззями, що в свою чергу стане одним з перших кроків для прийняття певних рішень, які зможуть покращити виробництво продукції рослинництва та тваринництва.

У процесі дослідження було проаналізовано структуру продукції сільського господарства у господарствах населення та на підприємствах з 2000 по 2018 роки (рис. 1).

Було виявлено, що на підприємствах України у галузевому складі впродовж всього періоду переважає рослинництво над тваринництвом. Крім того, на гістограмі можна побачити, що виробництво сільськогосподарської продукції на підприємствах має тенденцію до збільшення. Якщо у 2000 році продукція рослинництва становила 49,3 %, то в 2018 році – вже 62,8 %; тваринництво ж, у 2000 році – 21 %, а в 2018 – 47,5 %. Тобто, ми бачимо, що виробництво продуктів сільського господарства на підприємствах набуває все більших і більших обертів.

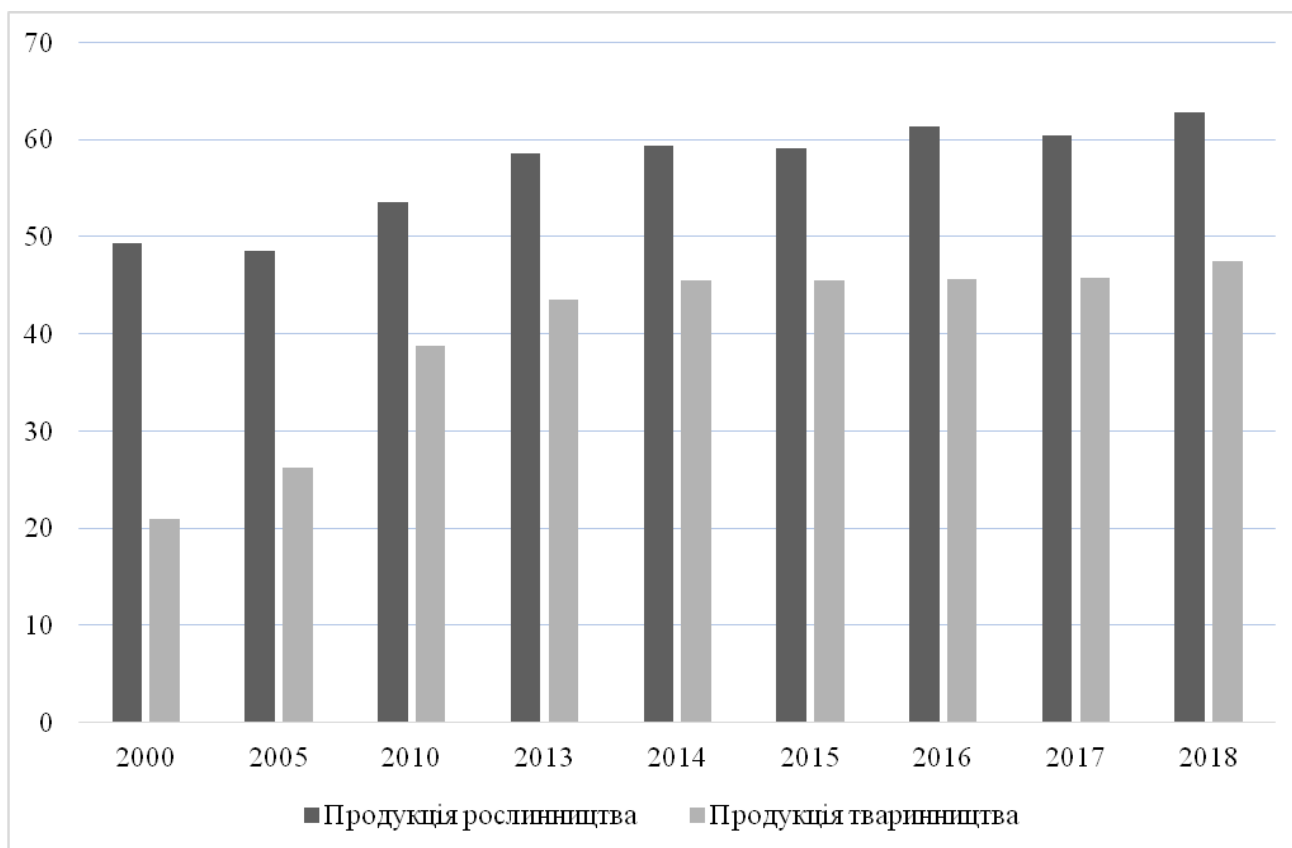

Рис.1 Динаміка зміни структури продукції сільського господарства на підприємствах України у 2000 – 2018 роках

Складено автором за [2]

У особистих господарствах населення, згідно із статистичними даними, спостерігається зовсім інша ситуація – тут на протязі 2000 – 2018 років у

відсотковому співвідношенні переважає тваринництво над рослинництвом (рис. 2). Також, як видно з гістограми, спостерігається тенденція до зменшення виробництва продукції обох галузей. Якщо 2000 році у господарствах населення тваринництво складало 79 %, то в 2018 році – 52,5 %; рослинництво ж у 2000 році – 50,7 %, а в 2018 - 37,5 %.

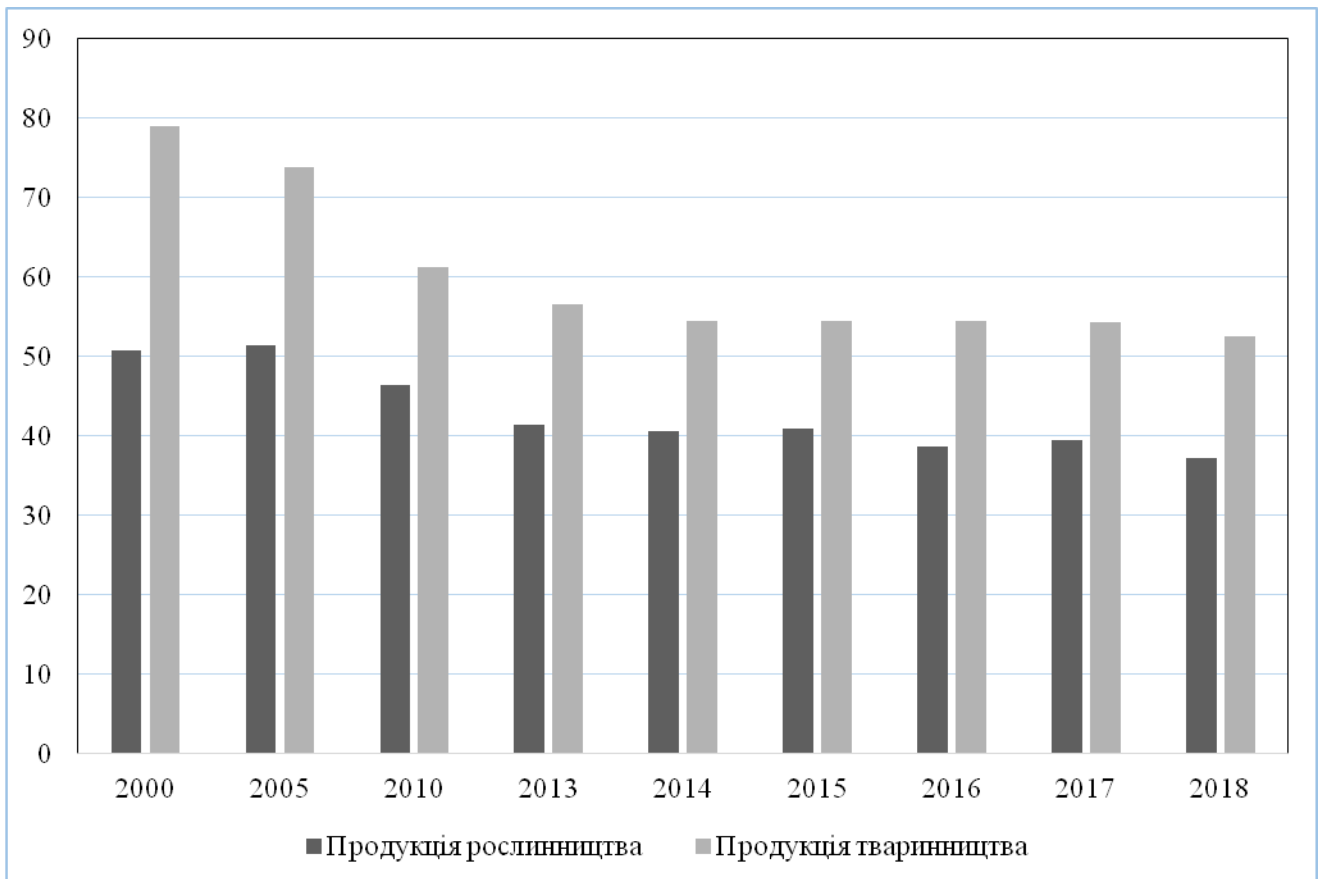

Рис.2 Динаміка зміни структури продукції сільського господарства у господарствах населення України у 2000 – 2018 роках

Складено автором за [2]

Отже, з проведених досліджень ми бачимо, що сільське господарство України динамічно розвивається, особливо на підприємствах держави. Підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва як на державному, так і на національному рівні є досить важливим, і має здійснюватися за допомогою [3]:

- зростання інвестицій в основний капітал як сільського господарства, так і агропромислового комплексу в цілому;

- вдосконалення організаційної та управлінської законодавчої бази на всіх територіальних рівнях держави;
- впровадження інноваційних технологій в сільськогосподарському виробництві;
- впровадження ресурсо- і енергозберігаючих технологій у виробництві;
- вдосконалення державного регулювання ринків агропромислового виробництва;
- створення державою необхідних умов для раціонального землекористування.

Література

1. Мельниченко С.Г. Розвиток сільського господарства Великоолександрівського району Херсонської області /С.Г.Мельниченко.// Наукові записки Херсонського відділу Українського географічного товариства. – 2018. – №10. – С. 67–71.
2. Статистичний щорічник України за 2018 рік. // Державна служба статистики України. – 2019. – С. 287.
3. ТОП-10 аграрних інновацій за останнє сторіччя [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <http://agroportal.ua/ua/publishing/inopressa/top10-agrarnykh-innovatsii-za-poslednee-stoletie/>.

МОРОЗОВ О.В.

д.с.-г.н., професор

МОРОЗОВ В.В.

к.с.-г.н., професор

НІКІТЕНКО М.П.

асистент

Херсонський державний аграрно-економічний університет

КОЗЛЕНКО Є.В.

к.с.-г.н.

Управління каналів Інгулецької зрошувальної системи

УДК: 577.4:502.7:631.32

ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЕКОЛОГО-МЕЛІОРАТИВНОГО МОНІТОРИНГУ ЗРОШУВАНИХ ЗЕМЕЛЬ

Вступ. Теоретико-методологічні та організаційні основи діючої нині системи, еколого-меліоративного моніторингу (ЕММ) зрошуваних земель розроблені Державним комітетом України по водному господарству, Українською академією аграрних наук, Інститутом гідротехніки і меліорації, ННЦ «Інститут ґрунтознавства та агрохімії імені О.Н. Соколовського» в 2002 р. (М.І. Ромащенко, Е.С. Драчинська, А.М.Шевченко, Н.М. Блохіна., Ю.О. Михайлов, С.А. Балюк та ін.)

В останні роки (2016-2019 рр.) основними проблемами ЕММ є скорочення держбюджетного фінансування, а також штатів професійних гідрогеологів, ґрунтознавців, фахівців геоінформаційних систем і технологій, зміна статусу та передача гідрогеолого-меліоративних експедицій і партій в підпорядкування обласним управлінням водних ресурсів та басейновим управлінням водних ресурсів.

Актуальність. Результатом цих перетворень є зниження ролі гідрогеолого-меліоративної служби ЕММ в забезпеченні відповідного еколого-меліоративного стану зрошуваних та прилеглих до них земель, розробці прогнозів та рекомендацій. В цьому зв'язку важливим питанням подальшого вдосконалення ЕММ є побудова експертних систем моніторингу, які вміщують